

Itàlia La crisi econòmica

Silvio Berlusconi, primer ministre italià, durant una sessió al Parlament ■ TONY GENTILE / REUTERS

Un niu de privilegis

BICOCA • Els parlamentaris italians són els més ben pagats del món **ESCÀNDOL** • La indignació creix perquè es mantenen els 11.704 euros bruts mensuals de sou però demanen sacrificis a les famílies **REMEI** • L'oposició reclama canvis i el govern de Berlusconi estudiarà una reforma

Sandra Buxaderas

Roma

“Quan veieu un cotxe oficial que corre rabent amb la sirena encesa, sapigueu que a dins hi ha no més una senyora que va a comprar o que acompanya els nens a l'escola. Ara us explico el truc amb el qual els parlamentaris s'apropien els cotxes oficials”. Així comença un article del bloc del misteriós *Spider Truman*, un presumpte exajudant d'un diputat italià que provoca furor aquests dies revelant els sumptuosos privilegis dels parlamentaris del seu país.

Revelar la identitat d'aquest personatge s'ha convertit en un afer vital per al món polític i mediàtic. Però per als centenars de milers de seguidors dels seus escrits, *Spider Truman* és només un catalitzador de la ràbia que senten pel cinisme i la irresponsabilitat de la classe dirigent, que ha convertit la política en una manera de fer-se rics i d'instalar-se permanentment en un niu de privilegis. Ser polític a Itàlia és una bicoca. Els parlamen-

taris italians són els més ben pagats del món, amb un sou d'11.704 euros bruts mensuals. És el doble del que cobra un francès, i el triple d'un d'espanyol. Afegint-hi reemborsaments per a despeses que no s'han de justificar, poden arribar als 14.500 euros nets, és a dir, havent-ne descomptat els impostos. A mitjan juliol, aquest Parlament daurat va aprovar un pla d'austeritat draconiana amb els vots dels partits del govern de dreta de Silvio Berlusconi. El pla

Obama cobra 34.416 euros bruts menys a l'any que el president de la regió italiana de Bolzano

comporta apujar els impostos a les famílies –que són les terceres de la Unió Europea amb més pressió fiscal– sense tenir en compte el rèdit –l'augment mitjà és d'uns 700 euros anuals–, i augmenta el copagament per als malalts que utilitzen la sanitat pública. En canvi, els parlamentaris no s'han abaixat ni un euro el sou. *Spider Truman* assegura que alguns diputats fingeixen

que són objecte d'amenaques de la màfia per aconseguir un cotxe oficial i una escorta que utilitzen sovint els familiars. N'hi ha que simulen un robatori per tal de cobrar l'assegurança il·limitada que cobreix qualsevol furt a la Cambra. I com que tenen els vols i bitllets de tren gratis, acumulen punts perquè també viatgin de franc els familiars. Aquests familiars, a més, s'alliberen de qualsevol multa de trànsit perquè utilitzen el cotxe del diputat, que té un distintiu amb el qual poden argumentar que estaven de servei.

Són afirmacions que la Cambra ha mirat de rebatre però que han estat documentades també per periodistes com Sergio Rizza i Gian Antonio Stella, autors del llibre *La casta*. Stella afirma que els més estrets col·laboradors del president dels EUA, Barack Obama, cobren 118.500 euros anuals, 15.000 menys que el que cobren els perruquers del Senat italià. El mateix president dels EUA, la principal potència del planeta i país de 300 milions d'habitants, cobra 34.416 euros bruts menys anuals que el president de la província italiana de Bolzano, de 100.000 habitants,

Luis Durnwalder. I és que la vida daurada, a Itàlia, s'estén més enllà del Parlament de Roma. El governador de Nova York, estat amb 20 milions d'habitants, guanya 10.612 euros bruts al mes, menys de la meitat del que cobra el governador de Sicília, i només 400 euros més del que guanya un simple diputat de la regió de Molise, de 319.000 habitants, tal com detalla un estudi de la Universitat de Pennsylvania citat pel diari *Il Corriere*. El mateix diari recorda que segons un estudi del sindicat UIL, 1,3 milions d'italians viuen de la política i costen a l'estat 24.700 milions d'euros anuals, és a dir, 646 euros l'any per ciutadà.

La creixent indignació ha dut el govern de Berlusconi a treure la pols a una reforma constitucional per reduir el nombre de parlamentaris dels gairebé 1.000 actuals a 500. L'oposició proposa reduir un altre factor d'escàndol, les pensions d'or dels parlamentaris. Ara bé, el pla per carregar el pes dels sacrificis a les espatlles de les famílies el va aprovar el Parlament en només 4 dies. Retallar-se el sou seria qüestió d'un dia, però aquest dia encara ha d'arribar. ■

PALESTINS

Acusen un exlíder d'Al-Fatah d'haver enverinat Arafat

Una comissió d'investigació del moviment palestí Al-Fatah acusa qui va ser home fort a Gaza Muhammad Dahlan d'haver ajudat a enverinar l'asser Arafat, el 2004. L'informe també el vincula a intents d'assassinat d'altres líders palestins i a un pla de cop d'estat a Cisjordània. La mort d'Arafat encara és un misteri, amb teories que van des de l'enverinament per part d'Israel, fins que va ser a causa de la sida o de cirrosi. ■ EFE

ESTATS UNITS

Els “indignats” jueus, davant la Casa Blanca

Les protestes dels “indignats” que tenen lloc a Israel contra l'elevat cost de l'habitatge i contra la carestia de la vida en general han arribat als EUA, on jueus nord-americans han plantat tendes de campanya davant la Casa Blanca i a Times Square (Nova York) en solidaritat amb el moviment. A Israel, l'oposició ha forçat una pausa en les vacances parlamentàries per celebrar una sessió especial dedicada als “indignats”. ■ EP

RÚSSIA

Moscú carrega contra el president georgià

Rússia va advertir ahir en el tercer aniversari de la seva guerra amb Geòrgia que no referà les relacions amb aquesta república exsoviètica mentre el president Mikhaïl Saakaïvili, a qui va titllar de “cas patològic”, continuï en el poder. L'agost del 2008, Rússia va esclafar una ofensiva georgiana a la regió secessionista d'Ossètia del Sud després de mesos de tensions. El conflicte va causar centenars de morts. ■ REUTERS

ARGENTINA

Un peronista independent guanya a Còrdova

El peronista independent José Manuel de la Sota ha guanyat les eleccions a Còrdova, el segon districte electoral argentí. Els comicis se celebraven en plena campanya per a les primàries del 14 d'agost, que definiran els candidats per a les presidencials de l'octubre. De la Sota no s'alia ni amb el govern de Cristina Fernández ni amb altres sectors peronistes, però és un nom a valorar amb vista al 2015. ■ REDACCIÓ